

ἄνωθε ἀγοραστή, πουργίσει-χαρίσει κ(αὶ) ὥς βούλεται ποιήσει, ὥσάν κα-
λή ντου ἀγορὰ
ὑποσχόμενος ὁ πωλητής νὰ διαφεδεύη τὸν ἀγοραστή εἰς κάθε ἐνάντιον
ποῦ ἤθελεν
τύχει εἰς αὐτὸ τὸ πράγμα. Εἰς ὅλα τὰ ἄνω γεγραμμένα μένουν τὰ μέρη
στερκτὰ κ(αὶ) ἀναπα-
μένα στερεώνοντας τὴν παροῦσα. Βάζουν καὶ ἀνηλογία εἰς στὸ μέσο ντως
γρόσια πέντε.

- 15 Ὁ ἀνηλογήσας ἢ σκανδαλίσας νὰ τὰ ζημιοῦται πρὸς τὴν κατὰ καιροῦ ἀφε-
δίας κ(αὶ) πάλιν ἢ
<ἢ> παροῦσα νὰ μένη σταθερά, βεβαία κ(αὶ) ἀνέκοπτος. Κ(αὶ) εἰς βεβαί-
ωσιν προσκαλοῦν κ(αὶ) ἀξιο-
πίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:— Βασίλις Μάρκου Βα-
σιλάκι ὡς κολι-
τεράνος Ξεργι και βεβεγι και μιν εχοντας γραματα εγραφα ο Χαλιανος
δια λογου του
= παιρής αρτακήνος μαρτηρο
= φρακηως αρονής μαρτηρο και μην αιχοντας γραματα αιγραφα αιγο {πε-
ρις} δηα λογου του·

- 20 Ξεφάνος ἱερέυς ἀρόνις ἐγραφα κ(αὶ) μαρτιρό ὥς ἀνοθεν:—

45 (φ. 36r)

Πώληση χωραφιοῦ κατόπιν ἐκτιμήσεως

1748, Ἀπριλίου 6

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Σταμάτη Ἀρώνη καὶ μαστρο-Φραγγιοῦ Ἀρώ-
νη ἢ Σοφία, γυνὴ ποτὲ Μανόλη Βασιλάκη ἀπὸ τὸ Κεραμί, ἔχοντας χωράφι στ'
Ἀπλίκι (στὰ Σπηλιάδια, στὸ Σκινολάγκαδο) τὸ πωλεῖ στὸν συμπεθέρόν της Βα-
σίλη Λουμπαρδόπουλον γιὰ 2—60 γρόσια. Ἐκτιμητὴς εἶναι ὁ Μανόλης Μαρμα-
ρινὸς καὶ τὸ πρόστιμο τῆς ἀδετήσεως (ἀνηλογία) ὀρίζεται στὸ μισὸ τῆς ἀγορᾶς.

- 1 = Στὰ — 1748 — Ἀπριλίω — 6—
= Τὴν σήμερον θέλει δεληματικὴ ἢ κερά Σοφία, γυνὴ ποτὲ Μανόλη Βα-
σιλάκη ἀπὸ
χωρίον Κεραμί, κ(αὶ) πωλεῖ κ(αὶ) ξεπουλεῖ τοῦ συμπεθέρου της τοῦ Βα-
σίλη Λουμπαρδόπου—

- λου τὸ χωράφι πὺν εἶχεν ὁ μακαρίτης ὁ ἄδρας τῆς στὸ ποθέσιον τοῦ
 Ἀπλικίου λεγόμε—
- 5 νο στὰ Σπηλιάδια στὸ Σκινολάγκαδο ἀπὸ πάνω· εἶναι πλησίον τοῦ ἄνωθεν
 Βασίλη κ(αὶ) τῆς
 κοπριάς πὺν ἔχει ἡ ὅμοια Σοφία στὸν Ἅγιον Πολύκαρπον. Κ(αὶ) διὰ τιμὴν
 κ(αὶ) πλη—
 ρωμὴν τοῦ αὐτοῦ χωραφίου ἔβαλαν τὸν κύρ Μανόλη Μαρμαρινὸ κ(αὶ) ἐτί-
 μησέ ντο νὰ
 τῆς δώση γρόσια δύο κ(αὶ) ἄσπρα ἐξήντα —νέτα —Ν. ρ. 2—60· τὴν ὁποί-
 αν τιμὴν κ(αὶ) πληρω—
 μὴν τὰ ἔλαβεν ἔμπροσθέν μας κ(αὶ) τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων κ(αὶ) κρά-
 ζεται πληρωμ—
- 10 ἐνή κ(αὶ) σοντισφάδα ἔως ἓνα ἄσπρο· κ(αὶ) ἐκδύνεται κ(αὶ) ἀποκδύνεται
 ἀπ' αὐτὸ
 κ(αὶ) ἀπὸ κάθε ντου δικαίωμα κ(αὶ) ἐνδύνει το εἰς στὸν ἄνωθεν ἀγοραστή,
 πουρκίσει-χ—
 ἀρίσει κ(αὶ) ὡς βούλεται ποιήσει, ὡσὰν καλὴ ντου ἀγορὰ ὑποσχόμενη ἡ
 ἄνωθεν κερά
 Σοφία νὰ διαφεδεύῃ τὸν ἄνωθεν ἀγοραστή εἰς κάθε ἐνάντιον πὺν ἤθελεν
 τύχει εἰς αὐτό. Εἰς ὅλα τὰ ἄνω γεγραμμένα μένουν τὰ μέρη στερκτὰ κ(αὶ)
 ἀναπα—
- 15 μένα στερεώνοντας τὴν παρόν. Βάζουν κ(αὶ) ἀνηλογία εἰς στὸ μέσο ντως
 τὰ ἡμί—
 ση τῆς ἀγορᾶς. Ὁ ἀνηλογήσας ἢ σκανδαλίσας νὰ τὰ ζημιουῖται κ(αὶ) πά-
 λιν ἡ παρόν νὰ μ—
 ἐνή βεβαία κ(αὶ) ἀνέκοπτος. Ὅθεν εἰς πίστωσιν προσκαλοῦν κ(αὶ) ἀξιο-
 πίστους μάρ—
 τυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:—
 = Ἡά Σαματις ἀρονις μαρτιρο ὡς ἀνοθεν — μαστροφραγγίως ἀρονις μαρ—
 20 τιρας κ(αὶ) μιν εχοντα γραματα εγρα<κ(αι) γρα>ψα εγο ιποκατο δια λο-
 γου ντου
 Σεφάνος ἱερέυς ἀρόνις ἐγραψα κ(αὶ) μαρτιρό ὡς ἀνοθεν:—